

gældende for lægevidenskabelige „follow-up“-undersøgelser.

Efter *stk. 3* kan der med *sundhedsstyrelsens godkendelse* videregives oplysninger fra disse registre til brug ved forskning og planlægning. Sundhedsstyrelsens godkendelse kræves således ikke blot i tilfælde, hvor oplysningerne videregives til andre end læger, f. eks. til brug ved en socialvidenskabelig undersøgelse, som udføres af en sociolog, men også når der til læger videregives andre oplysninger end nævnt i *stk. 2*. Det er en forudsætning, at de oplysninger, der agtes anvendt, identificerer bestemte personer. Sker videregivelsen i form af anonyme udtræk, svarende til statistiske opgørelser, kræves ingen godkendelse. I forbindelse med videregivelsen kan fastsættes nærmere angivne vilkår for brugen af de pågældende oplysninger. Bestemmelsen om samkøring svarer i realiteten til betækningsudkastets § 18, *stk. 3, 2. pkt.*

Til § 18.

Efter *stk. 1, 1. pkt.*, kan der videregives enkeltstående oplysninger til private personer og virksomheder m. v., som kan godtgøre at have en sådan retlig interesse i at få de pågældende oplysninger, at denne klart overstiger hensynet til oplysningernes hemmeligholdelse. Ved indsættelsen af udtrykket „enkeltstående“, der er nyt i forhold til betækningsudkastet, er det præciseret, at der ikke kan videregives masseoplysninger med hjemmel i denne bestemmelse. Regler om videregivelse til private skal fastsættes i forskrifterne for det enkelte register. Reglernes indhold må fastsættes ud fra en bedømmelse af de registrerede oplysningers karakter i forhold til de retlige interesser, der kunne tale for videregivelse. Reglerne vil således for nogle registres vedkommende have karakter af forbud mod videregivelse.

Reglen i *1. pkt.* begrænses ved bestemmelsen i *2. pkt.*, hvorefter der ikke kan foretages videregivelse for så vidt angår oplysninger, om hvilke der ved lov er fastsat særlige tavshedspligtsforskrifter. Sådanne tavshedspligtsforskrifter kan således ikke ændres eller tilsidesættes i forskrifter fastsat efter denne lov. Reglen gælder kun specielle tavshedsforskrifter, derimod ikke de almindelige tavshedspligtsbestemmelser, der findes i straffeloven, tjenestemandsløven og kommunale tjenestemandsvedtægter. Bestemmelsen omfatter navnlig helbredsoplysninger i sygdomsregistre, jfr. lægelovens § 9, og økonomiske oplysninger i kildeskattesystemet, jfr. kildeskattelovens § 87. En oversigt over specielle tavshedspligtsforskrifter for den offentlige forvaltning i den dagældende lov-

givning er optrykt som bilag til folketingsudvalgets betænkning om forslag til lov om offentlighed i forvaltningen, F. T. 1969-70 tillæg B sp. 2131 ff.

I det omfang, registeroplysninger indgår i en sag, som er eller har været til behandling hos den registeransvarlige myndighed eller en anden myndighed, må spørgsmålet om videregivelse af oplysningerne løses efter offentlighedsloven. Dette gælder ikke blot i de tilfælde, hvor oplysningerne foreligger i form af en udskrift og dermed bliver et dokument i sagen, jfr. offentlighedslovens § 1. Også hvor oplysningerne benyttes i sagen efter opslag i registeret, f. eks. via en dataskærm, vil de være omfattet af offentlighedsloven, jfr. lovens § 4, der må antages at omfatte oplysninger fra registre. At oplysningerne således omfattes af offentlighedsloven betyder ikke, at udenforstående dermed vil få adgang til oplysningerne. Tværtimod vil oplysningerne ofte i forhold til andre end parter være omfattet af undtagelsen i offentlighedslovens § 2, *stk. 1*.

Efter *stk. 2* kan det tillades, at oplysninger videregives til forskning på nærmere angivne vilkår. Om videregivelse af helbredsoplysninger fra sygdomsregistre til forskning henvises til forslaget § 17, *stk. 2 og 3*, og bemærkningerne hertil. Justitsministeriet har fundet det rigtigst at indsætte en udtrykkelig bestemmelse om samkøring, der svarer til, hvad der gælder efter § 17, *stk. 3*.

Til § 19.

Bestemmelsen fastslår, at vedkommende minister kan fastsætte regler om vederlag for udlevering af oplysninger. Da videregivelse af oplysninger fra myndighedernes registre til private ofte vil have karakter af en serviceydelse, er det anset for rimeligt, at vedkommende myndighed kan kræve vederlag herfor, jfr. princippet i offentlighedslovens § 8, *stk. 3*, og § 1 i justitsministeriets bekendtgørelse nr. 453 af 10. november 1970 om betaling for afskrifter og fotokopier, der udleveres i henhold til lov om offentlighed i forvaltningen.

Til kapitel 6.

Reglerne i dette kapitel vedrører udveksling af registrerede oplysninger mellem offentlige myndigheder. Reglerne svarer til § 22 i betækningsudkastet.

Til § 20.

Efter *stk. 1* kan oplysninger om enkeltpersoner videregives til andre offentlige myndigheder i det omfang, det følger af reglerne i kapitel 5 om videregivelse af oplysninger til private. Endvidere kan